

Dosar nr. 1256/90/2015**

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI

SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHIERE

Ședința publică din 26 mai 2017

Completul compus din:

Președinte: A B, judecător

Judecător : C D

Grefier : E F

S-a luat în examinare apelul declarat de reclamantul G H, împotriva sentinței nr.623 din 8 aprilie 2016, pronunțată de Tribunalul Vâlcea în dosarul nr.1256/90/2015** intimată fiind pârâta I J.

Necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o eventuală întrebare preliminară a fost luată în discuție în ședința din data de 23 mai 2017.

Pronunțarea a fost amânată astăzi, 26 mai 2017 când, în urma dezbaterilor, s-a pronunțat următoarea soluție.

CURTEA

I. Situația de fapt și obiectul cererii de chemare în judecată:

Prin acțiunea înregistrată la data de 31 martie 2015 pe rolul Tribunalului Vâlcea, reclamantul G H a chemat în judecată pe pârâta I J pentru ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să fie obligată la:

- modificarea Dispoziției de încadrare nr.266 din 29.09.2010, în sensul de a-i fi acordate drepturile salariale ale personalului contractual din luna decembrie 2009, corespunzătoare funcției deținute de reclamant;
- plata drepturilor salariale cuvenite în calitate de personal contractual, începând cu luna martie 2012, la zi, actualizate cu indicele de inflație;
- modificarea contractului individual de muncă nr.249/30.09.2010 în privința drepturilor salariale cuvenite ca urmare a trecerii sale din categoria funcționarilor publici, în categoria personalului contractual, începând cu luna martie 2012;
- aplicarea indexării la drepturile salariale astfel cuvenite pe aceeași perioadă și plata lor ca atare;
- plata cheltuielilor de judecată.

Motivând în fapt și în drept cererea, a arătat că prin Dispoziția de încadrare nr.266/29.09.2010, a fost trecut din categoria funcționarilor publici, din cadrul structurii interne a pârâtei, în categoria personalului contractual, modificându-i-se doar funcția, nu și salarizarea.

Prin această dispoziție, i-a fost stabilit salariul funcționarilor publici plătit în decembrie 2009, deși, potrivit art.5 alin.1 și 3 din O.M.S. nr.1078/2010, la trecerea pe funcția contractuală, trebuia să beneficieze de drepturile salariale avute de personalul contractual în luna decembrie 2009.

A arătat că i-a fost comunicată dispoziția abia în luna septembrie 2010.

Consideră că prin eliberarea din funcția publică raporturile de serviciu au încetat și s-au născut noi raporturi de muncă, de astă dată contractuale.

Invocă prevederile Legii nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, susținând că potrivit acestora, pentru personalul nou-încadrat pe funcție în

CONFORM CU
ORIGINALUL

perioada de aplicare etapizată, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare.

Au fost anexate cererii de chemare în judecată înscrisuri.

Prin întâmpinare, pârâta I J a invocat excepția tardivității acțiunii în pretenții salariale pe motiv că Dispoziția de încadrare nr.266 din 29.09.2010 nu a fost contestată în 30 de zile de la comunicare.

Întrucât la data emiterii dispoziției, reclamantul avea calitatea de funcționar public, a susținut că este competentă a soluționa litigiul Secția de contencios administrativ a tribunalului, nu Secția civilă – litigii de muncă. A învederat necompetența și în raport de natura de act administrativ a Dispoziției de încadrare nr.266 din 29.09.2010.

A mai arătat că în cerere nu este indicată valoarea pretențiilor, cu încălcarea art.194 și 196 Cod procedură civilă.

Pe fond, apărările au constatat în aceea că prin O.M.S. nr.1078/2010 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice a direcțiilor de sănătate publice județene, s-a modificat structura organizatorică a instituției, iar personalul a fost încadrat, pe compartimente funcționale, pe funcție publică sau contractuală.

O parte din funcționarii publici au trecut pe funcție contractuală deoarece M N a stabilit, prin acest ordin, că nu mai exercită prerogative de putere publică.

Salariile de bază ale acestui personal trecut de pe funcția publică pe o funcție contractuală au fost stabilite în baza art.30 alin.5 din Legea-cadru nr.330/2009, conform căruia în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din decembrie 2009, astfel: noul salariu de bază, după caz indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege; sporurile prevăzute în anexe, rămase în afara salariului de bază, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.

Și în aplicarea art.4-7 din OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, s-a păstrat salariul de bază avut la data de 13.12.2009, la care s-au adăugat sporurile introduse în acesta.

Adăugă pârâta că nu este posibilă o majorare a salariului la un interval de 5 ani după stabilire deoarece, potrivit art.8 din Legea-cadru nr.330/2009, în anul 2010, majorarea salariului s-a făcut numai pentru aceia care au avut un nivel mai mic de 705 lei/lună.

Consideră că salarizare se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare, conform art.31 din Legea-cadru nr.330/2009, numai pentru personalul nou-încadrat pe funcții în perioada de aplicare etapizată.

Arată că funcționarii publici trecuți pe funcții contractuale nu au fost încadrați în instituție, nu au dat concurs pentru ocuparea unor posturi vacante, iar reclamantul a încheiat astfel un alt raport juridic cu același angajator, respectiv un contract individual de muncă pentru o funcție contractuală.

În privința nivelului salarizării, precizările pârâtei sunt următoarele:

Conform Anexei nr.1 la OG nr.17/2008 pentru modificarea și completarea OUG nr.115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice, un asistent medical principal PL, personal contractual, avea un salariu de bază, la 31.12.2009, stabilit între 735 lei și 1.368 lei.

Conform Anexei nr.3 la OG nr.9/2008 pentru modificarea OG nr.6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare, aprobată cu modificări prin Legea nr.232/2007, un referent superior – asistent medical pr. PL, funcție publică, avea un salariu de bază, la data de 31.12.2009 de 1.054 lei, deci net inferior.

Menționează pârâta că salariații trecuți pe funcție contractuală la data de 01.10.2010 au beneficiat de un salariu de bază calculat conform prevederilor Legii nr.330/2009, care a fost mai mare decât cel anterior corespunzător funcției publice, prin acordarea primei de stabilitate și a

sporului de încordare psihică de 15% ca sumă compensatorie, drepturi salariale pe care funcționarii publici nu le au, fiind specifice doar personalului contractual.

Ca urmare, dacă pe funcția publică de referent superior tr.1 de salarizare, gradația 5, reclamantul a avut un salariu de bază de 1.592 lei, conform art.1(1) din Dispoziția nr.38/09.02.2010, pe funcția contractuală de asistent medical principal gradația 5, a avut un salariu de bază de 1.715 lei, conform art.2(1) din Dispoziția de încadrare nr.266 din 29.09.2010, beneficiind de o mărire de salariu de 123 lei.

Adaugă pârâta că reclamantul nu arată la ce salariați contractuali se raportează, nu îi nominalizează, nici nu spune la ce angajator lucrează, pretențiile nefiind clar formulate.

În fine, susține că Dispoziția de încadrare nr.266 din 29.09.2010 a fost primită de reclamant în ziua de 01.10.2010, iar trecerea pe noua funcție s-a făcut începând cu aceeași dată. Statul de funcții a fost aprobat de către M N la 07.12.2010, prin OMS nr.1539.

Învederează că o eventuală admitere a pretențiilor formulate nu poate fi pusă în aplicare fără alocarea de către minister de sume noi la buget.

Întâmpinarea este însoțită de înscrisuri.

S-a răspuns excepției de tardivitate prin aceea că nu este atacat prin acțiune actul administrativ în sine, adică dispoziția de încadrare, ci modalitatea în care salariul corespunzător noii încadrări a fost calculat, drepturile salariale putând fi solicitate în termen de 3 ani de la data la care acestea s-au născut.

Prin stabilirea unui alt nivel al drepturilor salariale cuvenite se impune modificarea corespunzător a contractului individual de muncă.

În ceea ce privește excepția necompetenței materiale a instanței, prin hotărârile pronunțate de Secția civilă și de Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal ale Tribunalului Vâlcea, s-a declinat succesiv competența, iar ca urmare a conflictului negativ de competență ivit, prin sentința nr.56/F-CC/01.02.2016, pronunțată în dosarul nr.120/46/2016, Curtea de Apel Pitești – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a stabilit competența de soluționare a cauzei în favoarea Secției I civilă a Tribunalului Vâlcea, apreciind că față de obiectul constând în plata drepturilor salariale corespunzătoare calității de personal contractual, acțiunea se circumscrie unui conflict individual de muncă în sensul art.1 lit. p) din Legea nr.62/2011.

Prin sentința civilă nr.623/08.12.2016, pronunțată de Tribunalul Vâlcea – Secția I civilă în dosarul nr.1256/90/2015**, acțiunea a fost respinsă, tribunalul reținând că primul capăt de cerere vizând modificarea Dispoziției de încadrare nr.266 din 29.09.2010, în sensul stabilirii drepturilor salariale corespunzătoare personalului contractual este prescrist, dată fiind formularea sa, cu depășirea termenului de prescripție de 30 zile, prevăzut de art.268 alin.1 lit. a) din Codul muncii. S-a menționat în considerente că dispoziția a fost comunicată reclamantului în luna septembrie 2010.

Pe fond, s-a reținut că trecerea reclamantului de pe funcția publică de execuție de referent superior tr. I de salarizare gradația 5, din cadrul Serviciului de evaluare a factorilor de risc de mediu pe funcția contractuală de asistent medical principal PL gradația 5, în cadrul Compartimentului de evaluare a facturilor de mediu, de viață și muncă s-a făcut în baza Dispoziției de încadrare nr.266 din 29.09.2010, începând cu data de 01.10.2010.

Trecerea a fost urmată de încheierea contractului individual de muncă nr.249 din 30.09.2010 pe perioadă nedeterminată, respectiv de stabilirea salariului pentru funcția contractuală la 1.715 lei, în care au fost incluse sporul de vechime în muncă, sporul de prevenție, sumă compensatorie și prima de stabilitate. Acest salariu a fost ulterior micșorat la 1.481 lei, apoi mărit la 1.599 lei, la 1.717 lei, respectiv la 1.817 lei, majorările fiind cele de 8% și de 7,4% operate în cursul anului 2012.

S-a considerat în primă instanță că la trecerea din funcția publică în cea de personal contractual, reclamantului îi erau aplicabile dispozițiile art.31 din Legea-cadru nr.330/2009, chiar dacă nu a susținut un concurs pentru ocuparea posturilor vacante, textul de lege vizând angajați nou-încadrați pe funcții în perioada de aplicare etapizată, indiferent dacă aceștia sunt încadrați pentru prima dată la angajatorul respectiv sau au fost angajați anterior și sunt încadrați pe o nouă funcție.

CONFIRM CU
ORIGINALUL

S-a constatat însă ca nedovedit faptul existenței la data de 01.10.2010, în cadrul I J, a funcțiilor similare cu cea ocupată de reclamant ca personal contractual, cu nivel de salarizare superior celui acordat părții din litigiu.

S-a apreciat că din Ordinele nr.1078/201 și nr.1539/2010, respectiv din adresele aflate la dosar, rezultă că anterior datei de 01.01.2010, la nivelul I J, nu existau funcții similare cu cea pe care a fost reîncadrat reclamantul (funcția contractuală de referent superior tr.1 de salarizare, gradație 5), că funcția de personal contractual a fost creată tocmai ca urmare a trecerii de pe funcția publică.

A fost avută în vedere și lipsa unei precizări din partea reclamantului privitoare la funcția similară existentă în cadrul direcției la data de 01.01.2010, la care pârâta ar fi trebuit să se raporteze în momentul stabilirii drepturilor salariale.

Prima critică formulată de apelantul-reclamant împotriva sentinței este aceea că excepția prescripției primului capăt de cerere a rămas fără obiect deoarece, la transpunerea cauzei pe rolul Secției de contencios administrativ a Tribunalului Vâlcea, a renunțat expres la cererea de modificare a dispoziției de încadrare, instanța luând act de această renunțare.

Pe fondul cauzei, se arată că apelantul-reclamant este plătit în continuare ca funcționar public, deși a fost trecut pe funcție contractuală, iar la nivelul întregii țări salarizarea personalului contractual de pe funcții similare este diferită, adică în quantum mai mare.

S-a ajuns astfel la situația ca salariați care lucrau pe funcția contractuală din litigiu și înainte de trecerea reclamantului de pe funcția publică să aibă salarii mai mari în condițiile în care au același grad profesional și aceleași gradații cu cele ale reclamantului.

În ceea ce privește stabilirea situației de fapt, s-a arătat în criticile față de sentință că sarcina probei este răsturnată, aceasta revenind angajatorului.

Prin întâmpinarea la apel au fost reiterate apărările de la judecata în primă instanță.

De asemenea, răspunsul la întâmpinare a reluat argumentele cererii de apel.

II. Curtea constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art.159 Cod procedură civilă, pentru următoarele motive:

- Este dedusă judecării chestiunea stabilirii drepturilor salariale și a plății personalului dintr-o instituție publică la trecerea de pe funcția publică pe funcția contractuală, operată ulterior datei de 01.01.2010, asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii, în curs de soluționare.

- Chestiunea de drept a efectelor trecerii de pe funcția publică pe funcția contractuală în cadrul aceleiași instituții publice este nouă pentru această instanță de control judiciar, investită cu soluționarea unui număr relativ mare de cauze cu obiect identic și în raport de următoarele împrejurări:

- Pe de o parte, instanța de fond a considerat a fi incidente în speță dispozițiile art.31 din Legea-cadru nr.330/2009 potrivit căreia pentru personalul nou-încadrat pe funcții în perioada de aplicare etapizată, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare, dar a reținut că nu există funcții similare la care să se facă raportarea.

În calea de atac, M N a comunicat Curții că în cadrul I J existau funcții contractuale similare cu cea pe care a fost trecut reclamantul, și anume cu cea de asistent medical principal PL, gradația 5, funcții salarizate înainte de 31.12.2009 cu 2.188 lei (filele 54 și 55 din dosarul de apel).

La trecerea pe funcția contractuală, reclamantului i-a fost stabilit un salariu de bază de 1.715 lei, compus din salariul de bază al funcției de 1.054 lei, sporul de vechime în muncă de 264 lei, sporul de prevenție de 116 lei, sumă compensatorie de 158 lei și prima de stabilitate de 123 lei.

La acestea se adaugă, potrivit contractului individual de muncă nr.249/30.09.2010, sporul pentru condiții periculoase de 211 lei, rezultând un salariu lunar brut de 1.926 lei, mai mic decât cel aflat în plată pentru aceeași funcție contractuală.

Din martie 2012, potrivit Dispoziției nr.154/10.12.2012 a I J și Actului adițional nr.3/01.12.2012 la Contractul individual de muncă, la salariul brut de bază de 1.717 lei al reclamantului, s-a adăugat sporul pentru condiții de muncă de 212 lei, rezultând un salariu brut

lunar de 1.929 lei, mai mic decât cel aflat în plată pentru funcția contractuală identică cu cea a reclamantului.

- Au fost identificate în practica judiciară soluții ale Curților de Apel Constanța, Tg. Mureș, Galați și București de admitere a acțiunii cu același obiect, considerentele avute în vedere fiind următoarele:

- trecerea reclamantului din funcția publică de execuție în cea contractuală de execuție se încadrează în dispozițiile art.31 din Legea-cadru nr.330/2009, nefiind necesară promovarea sau încadrarea pe bază de concurs;

- asimilarea reclamantului cu personalul nou-încadrat, pentru care salarizarea se face conform art.31 din Legea-cadru nr.330/2009, adică la nivelul aflat în plată pentru funcții similare, rezultă și din încheierea unui contract individual de muncă după trecerea de pe funcția publică pe cea contractuală;

- potrivit art.31 din Legea-cadru nr.330/2009 salarizarea la nivelul în plată pentru funcții similare se realizează pentru personalul nou-încadrat pe funcții, nu numai pentru personalul nou încadrat în unitate;

- contractul individual de muncă încheiat între părți certifică situația încadrării reclamantului în noul post de personal contractual; în cauză este vorba despre o reșezare a funcțiilor.

O opinie concordantă este în sensul aplicării prevederilor art.30 alin.5 din Legea nr.330/2009, însă menținerea în plată trebuie să se raporteze la funcția similară ce va fi ocupată după reîncadrare (Curtea de Apel București).

Soluțiile contrare ale Curții de Apel Pitești și ale Curții de Apel Alba Iulia sunt în sensul că, indiferent de situațiile care pot apărea la încadrarea pe funcție potrivit Legii nr.330/2009, salarizarea se face cu menținerea salariilor avute la 31.12.2009, adică a salariului de funcționar public, în cazul de față, chiar dacă este mai mic decât cel de personal contractual.

O altă soluție dată de un complet al Curții de Apel Pitești a considerat corect reținută situația de fapt în sensul că în cadrul I J nu au existat și nu există persoane cu funcții similare aceleia de asistent medical principal PL, gradația 4, funcție contractuală pe care a fost trecut reclamantul de pe funcția publică. S-a constatat că reclamantul nu a arătat în acțiune care este salariul la care ar fi trebuit să se raporteze angajatorul la momentul trecerii dintr-o funcție în alta.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

Reclamantul și-a exprimat doar acordul pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în această procedură.

Intimata-pârâtă I J a invocat soluțiile definitive ale Curții de Apel Pitești, arătând că se pune problema practicii unitare, motiv pentru care nu ar mai fi necesară solicitarea dezlegării chestiunii de drept.

A susținut că la data de 01.10.2010, nu a existat niciun act care să reglementeze salarizarea echivalentă pentru funcții similare, noțiune introdusă abia prin OUG nr.20/2016.

Consideră că prevederile art.31 din Legea-cadru nr.330/2009 se aplică numai personalului nou-încadrat, iar apelantul nu a avut calitatea de „nou-încadrat”.

Astfel, se arată, sunt incidente în speță prevederile art.30 alin.(5) din Legea-cadru nr.330/2009.

Trecerea de pe funcția publică pe funcția contractuală s-a făcut în baza O.M.S. nr.1078/2010, la cererea apelantului, care nu poate contesta propria opțiune.

A reiterat celelalte apărări de fond.

IV. Opinia completului de judecată

În ceea ce privește obiectul dedus judecății, acțiunea este precizată, reclamantul pretinzând plata la nivelul funcției contractuale similare.

Nu trebuie să mai arate care este această funcție similară căci este vorba chiar despre funcția contractuală pe care a fost trecut.

CONFIRM CU
ORIGINALUL

Dacă nu mai există funcții contractuale ca aceea pe care a fost trecut reclamantul și dacă acestea nu sunt salarizate la un nivel superior sunt aspecte care pot fi dovedite numai de către angajator, sarcina probei revenindu-i potrivit art. 272 din Codul muncii.

Plata drepturilor salariale cuvenite este distinctă de contestarea dispoziției de trecere de pe funcția publică de execuție, pe cea contractuală de execuție, câtă vreme reclamantul nu este nemulțumit de această schimbare a naturii raporturilor juridice dintre părți și nu solicită revenirea pe vechea funcție publică, deci nu își contestă opțiunea. De aceea, dreptul la acțiune este supus în cazul de față termenului de prescripție de 3 ani prevăzut de art.268 alin.1 lit. c) din Codul muncii.

Curtea consideră că și o judecată anterioară, cu același obiect al plății drepturilor salariale la nivelul funcției contractuale similare aflat în plată, pentru o perioadă anterioară celei din prezentul litigiu, nu poate fi invocată ca efect negativ al puterii de lucru judecat deoarece legiuitorul a adoptat acte normative de salarizare distincte pentru fiecare an calendaristic.

Situația de fapt este aceea că, prin efectul reorganizării instituției publice pârâte, ca urmare a punerii în aplicare a prevederilor art.5 alin.3 din O.M.S. nr.1078/2010, a avut loc trecerea reclamantului de pe funcția publică de execuție de referent superior treapta 1 de salarizare, gradația 5, pe funcția contractuală de asistent medical principal PL, gradația 5, în cadrul aceleiași compartiment redenumit.

Raportul de serviciu ca funcționar public a încetat, situație urmată de încheierea contractului individual de muncă.

Instituția publică angajatoare a recunoscut că avea la acel moment și că are în prezent ocupate funcții contractuale similare celei pe care a fost trecut reclamantul, cu un nivel de salarizare superior celui stabilit reclamantului prin menținerea salariului avut pentru funcția publică și aplicării unei majorări de numai 123 lei, cu un alt temei sau chiar pe temeiul acordării de sporuri, parțial, de la funcția contractuală similară.

La momentul 01.10.2010, al trecerii de pe funcția publică pe funcția contractuală, art.31 din Legea-cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice prevede că pentru personalul nou-încadrat în funcții în perioada de aplicare etapizată, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare.

În cazul dedus prezentei judecăți este vorba despre personal nou-încadrat deoarece s-au născut între părți raporturi juridice noi, guvernate de dispozițiile Codului muncii, funcția nouă fiind cea contractuală, diferită de funcția publică, ale cărei atribuții și responsabilități sunt stabilite conform art.2 din Legea nr.188/1999 privind statutul funcționarilor publici, în scopul realizării prerogativelor de putere publică de către autoritățile administrative.

Dacă s-ar considera aplicabile dispozițiile art.30 alin.(5) din Legea-cadru nr.330/2009, nu trebuie omisă din vedere situația de fapt reglementată de acest alineat, și anume aceea prevăzută de art.30 alin.(3) constând în reîncadrarea personalului pe aceeași funcție, corespunzătoare tranșelor de vechime în muncă, categoriei, gradului și treptei profesionale.

Or, reclamantul nu a mai fost reîncadrat din 01.10.2010 pe aceeași funcție, ci pe o funcție nouă, distinctă de cea publică, așa cum s-a arătat, cu un regim juridic total diferit.

De aceea, nu avea ce să se mențină în plată, câtă vreme nici funcția ocupată anterior nu era menținută.

Deci la momentul trecerii de pe funcția publică pe funcția contractuală exista text de lege care reglementa salarizarea, și anume art.31 din Legea nr.330/2009.

Pentru anii următori 2011, 2012 până în prezent, reclamantul a fost reîncadrat pe aceeași funcție contractuală, art.33 din Legea-cadru nr.284/2010, în vigoare, stabilind că reîncadrarea personalului se face corespunzător tranșelor de vechime, pe funcția corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale deținute, stabilindu-se clasa de salarizare și coeficientul de ierarhizare corespunzător acesteia.

Pentru anul 2012, ce se află în interiorul perioadei din litigiu, plata efectivă reglementată de art.1 din OUG nr.80/2010, aprobată prin Lega nr.283/2011, este constituită din drepturile salariale care se cuveneau reclamantului pentru funcția contractuală în decembrie 2011, respectiv cele aflate în plată la 01.10.2010 pentru funcția contractuală similară pe care a fost atunci trecut.

Din martie 2012 acesta își desfășoară activitatea în aceleași condiții ca cele din decembrie 2011, date de funcția contractuală.

Dispoziții similare de menținere în plată a drepturilor cuvenite în anul anterior se regăsesc începând cu anul 2013 în art.1 din OUG nr.84/2012, art.1 din OUG nr.103/2013 și art.1 din OUG nr.83/2014.

Art.5 din OUG nr.83/2014, aprobată prin Legea nr.71/2015, reafirmă, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, dreptul la salarizare egală cu cea aflată în plată pentru funcții similare din instituția/autoritatea publică.

De asemenea, reafirmă și în cazul încadrării personalului pe funcții de același fel, cum este situația reclamantului din 2011 încoace, regula salarizării la nivelul maxim aflat în plată pentru aceeași funcție contractuală.

Această regulă era prevăzută de art.2 din OUG nr.80/2010, art.2 din OUG nr.84/2012, art.5 din OUG nr.103/2013.

Ca urmare, atât de la momentul aprobării OUG nr.83/2014 prin Legea nr.71/2015, cât și de la adoptarea OUG nr.80/2010, adică din anul 2011, plata unei funcții contractuale nu se putea situa la un nivel inferior plății funcției contractuale identice.

Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut prin Decizia nr.23/2016 pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, că prin adoptarea art.1 alin.5¹ din OUG nr.83/2014, care instituie aducerea salariilor de bază și a sporurilor având cuantum mai mic la nivelul aflat în plată pentru funcția similară din cadrul aceleiași instituții/autorități publice, indiferent că personalul este nou-încadrat sau este încadrat pe aceeași funcție, s-a asumat de către legiuitor egalitatea de tratament juridic între categoriile de personal din sectorul bugetar care desfășoară muncă de valoare egală prin asigurarea plății de remunerații egale, ordinea juridică comunitară permițând, pe de altă parte, tuturor persoanelor care se consideră nedreptățite de o discriminare rezultată dintr-un act normativ, să o invoce efectiv în litigiile de pe rolul instanțelor naționale.

Plecând de la această dezlegare a problemei plății pentru funcții similare, întrebarea acestei instanțe legată de eventuala dependență a prezentului litigiu de contestația la dispoziția de încadrare pentru prima dată pe funcția contractuală este formulată și pentru a se stabili dacă hotărârea pronunțată într-un litigiu anterior purtat privitor la trecerea de pe funcția publică pe funcția contractuală și la plata cuvenită ca urmare a acestei schimbări de funcție, poate fi invocată ca având autoritate de lucru judecat în privința plății drepturilor salariale pentru perioade ulterioare intervalului dedus acelei judecăți, supuse unor legi noi.

Revenind la evoluția legislației, dispoziții similare în sensul salarizării egale pentru funcții identice se regăsesc în dispozițiile art.4 din OUG nr.57/2015 pentru anul 2016 și pentru anul 2017.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII D I S P U N E

În baza art.519-520 Cod procedură civilă, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

- Dacă trecerea personalului de pe funcția publică de execuție din cadrul instituției/autorității publice pe funcție contractuală, urmată de încetarea raportului de serviciu al funcționarului public și de încheierea de noi raporturi juridice, de muncă, reprezintă încadrare nouă pe funcție în sensul art.31 din Legea nr.330/2009.

- În caz afirmativ, dacă salarizarea personalului nou-încadrat pe funcția contractuală se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții contractuale similare, în cazul în care acestea există.

- Dacă plata corespunzătoare funcției contractuale similare este distinctă și independentă de contestarea dispoziției de încadrare pe funcția contractuală și de stabilirea a salariului din data de 29.09.2010, având nr.266, în condițiile în care, în soluționarea conflictului de

CONFORM CU
ORIGINALUL

competență, s-a stabilit natura litigiului ca fiind aceea a unui conflict individual de muncă, supus regulilor consacrate de Codul muncii privitor la termenul și condițiile în care poate fi solicitată plata drepturilor salariale.

Suspendă judecata cauzei privind apelul declarat de reclamantul **G H**, împotriva sentinței nr.623 din 8 aprilie 2016, pronunțată de Tribunalul Vâlcea în dosarul nr.1256/90/2015** intimată fiind pârâta **I J**, până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 26 mai 2017, la Curtea de Apel Pitești - Secția I Civilă.

Președinte,
A B

Judecător,
C D

Grefier,
E F

Red.XY
OP/4 ex./26.06.2017

CONFORM CU
ORIGINALUL